

gang, at Ministeriet blev, og at den provisoriske Finantslov kom, den provisoriske Finantslov, som Folkethinget endnu ikke har havt Courage til at faae prøvet ved Rigsretten. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) opfordrer nu Thinget til at staa fast, og, efter alle Talemærker at dømmes, er der jo ingen Tvivl om, at Thinget vil følge ham. Det ærede Medlem tror ved at rette sin Opfordring til Thinget om at staa fast at være istand til at hjøre baade Landsthingets Indflydelse og Regjeringen af Veien. Jeg tror for mit Vedkommende, at Resultatet ikke vil blive det, som er tilfjet. Medens Regjeringen vil sidde fast, tror jeg, Fremtiden vil vise, at efter denne Fremgangsmaade er det netop blevet Folkethinget, der er hjørt fast, og dermed al Udfigt hjørt fast til i en nærmere Fremtid at faae nogle af de Reformers saavel paa det ene som paa det andet Omraade gennemførte, som vi Alle erkjende ere i høi Grad paatrængende. Den Ledelse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i denne Sag opfordrer Thinget til at følge, minder mig endel om den Idraet, som vi Alle sammen i vor Ungdom saa ofte have prøvet, nemlig at løbe Panden mod Muren; men i dette Tilfælde er Muren stærk, og derfor er det, at jeg har en saa uhyggelig Fornemmelse af, at det let kan komme til at gaa ud over Panderne. Det er af Hensyn hertil, at jeg for mit Vedkommende ikke kan være istand til at stemme for de af de Herrer stillede Endringsforslag, og jeg tillader mig at opfordre mine ærede Meningsfæller her i Thinget til at stille sig paa samme Maade.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Strup): Der er vel ikke her i Salen og maatte neppe udenfor Salen nogen, der tror, at den Afgjørelse, som vi nu stunde til, i mindste Maade vil blive paavirket af, hvad her bliver talt, og fra hvem det fremkommer. Der vilde for mig have været den allerstørste Opfordring til, efterat jeg har set, at Flertallet i denne Sal har ladet opstille de samme Endringsforslag som forrige Gang, at lade denne Forhandling her gaa hen, uden at tage Ordet. Men hvad der særlig har bestemt mig til dog at tage Ordet, er, at der til min Forundring lød fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) en Udtalelse — hidtil har jeg troet at kunne betegne det som en Træse, men da det er kommet fra det ærede Medlem, og det er lydt her, siger jeg en Udtalelse — som har lydt Landet over ved de sidste Valg, men som det rigtignot, som bemærket, har forundret mig at høre gjentaget her, det nemlig, at Regjeringens Optræden er et Angreb paa Bevillingsretten og den almindelige Valgret. Det er en fuldstændig

Ufandhed. Regjeringen har hverken nu eller nogenfinde villet tænke paa at angribe den almindelige Valgret. Det vilde jo i hvert Tilfælde ikke være ad disse Veie, at de Angreb maatte finde Sted. Det er klart. Regjeringen har altid fuldt ud respekteret og vil selvfølgelig for Fremtiden fuldt ud respektere Rigsdagens Bevillingsret. Jeg tror ikke, at der nogenfinde fra mig er fremkommet en Yttring, der kunde forstås anderledes; men derimod er der fremkommet mange Udtalelser af mig, der bestemt have peget derpaa. Rigsdagens Bevillingsret respekterer jeg saa fuldt som nogen konstitutionel Minister, men ensidig kan jeg ikke høre mig for Folkethingets Bestemmelser paa Finantsloven, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stadig opstiller Fordring om, idet han udtaler, at, naar Regjeringen ikke kan faae dette Thing med sig i Bevillingspørgsmaal, er der intet Andet at gjøre for Regjeringen end at anmode Kongen om at maatte forlade sin Plads. Det ærede Medlem overraskede mig dernæst med den Udtalelse, at Regjeringen nu ved sidste Valg havde faaet et nyt, forstærket og klart Svar paa de 4 Stridspunkter paa Finantsloven. Det overraskede mig at høre, da jeg gjentagne Gange sammesteds fra har maattet høre, at Regjeringen ikke saar og ikke kan vente at faae Svar paa de Spørgsmaal, den stiller til Bølgene. Nu hører jeg altsaa af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at der er givet Regjeringen Svar og ovenihsbet paa Noget, Regjeringen slet ikke har spurgt om. Det er jo nemlig, som bekjendt, ikke Spørgsmaalet om de 4 Punkter, som er rettet fra Regjeringen til de ærede Bølgere, men det er Spørgsmaalet, om ikke dette Thing gennem Forhandling bør komme til Overenskomst med det andet Thing om Finantsloven. Det, at der ikke er kommet nogen endelig Finantslov tilfjede, kan det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) med fuld Høie betegne som et Tegns paa Magtløshed, men, naar det ærede Medlem vil ensidig gjøre det gjældende som et Tegns paa Magtløshed hos Regjeringen, saa feiler det ærede Medlem; det er nemlig et Tegns paa Magtløshed hos Repræsentationen. Det har jeg allerede i forrige Affnit af denne Samling stærkt fremhævet her, at Repræsentationen bør hævde sin Bevillingsmyndighed derved, at begge Afdelingerne af Repræsentationen enes om Bevillingerne. Jeg hører ikke saa sjældent fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds konstitutionelle Doktriner fremsatte, som for mig ere splinternye. Og saa idag har det ærede Medlem fremsørt to for mig ialtsald ganske nye Doktriner. Den ene var den, at det særlig var Regjeringens Pligt, ja Conseilspræsidentens